

εἶναι τὸ, καθ' Ὅμηρον Σελιοί, ἄλλο τὸ, κατὰ
Θουκυδίδην Σόλιον, καὶ ἄλλο τὸ, καθ' ἡμᾶς
ἰσορούμενον Σῆλι· ὅθεν, διὰ τὰ πειρηθέντα
τινὰς τῶν ὀνομασίων τῶν βενῶν τῆ Σελίε, καὶ
Χρονολογίαν τῶν κατοίκων, δεῦν ἔχει κἀνὴν
Γεωγράφον, ἔτε Ἰσορικόν διὰ μαρτυρίαν, ἔτε
ἀπὸ τῆς παλαιᾶς, ἔτε ἀπὸ τῆς νεωτέρας. Διὸ
ἄντας ὑπερημνός μίᾶς τοιαύτης ἐγγράφου ἀπο-
δείξεως, ἐμεταχειρίσθηκα διὰ συμβουθείας, καὶ
μάρτυρας τῆς πλέον γέροντας τῆ Σελίε, ἔξε-
τάζωντάς τας λεπτομερῶς, διὰ τὰ μοι δώσουσι
μίαν ἀκριβῆ πληροφορίαν, πρῶτον μὲν διὰ τὰ
ὅσα ἐσυλέβησαν εἰς τὰς ἐδικάς τας ἡμέρας,
καὶ δεύτερον διὰ τὰ ὅσα εἶχαν κατὰ παράδοσιν
ἀπὸ τῆς προγονοῦς των.

Ἐπάνω εἰς αὐτάς τας ἐρωτήσεις τινὲς γέ-
ροντες μοι ἀποκρίθησαν οὕτως· ὅτι δεῦν ἐνθυ-
μῆντο τὰ λέγειν οἱ προγονοῦς τας ἄλλο διὰ
τῶν παρωτοκατοικίαν τῆ Σελίε, παρὰ τῆτο μό-
νον, ὅτι μερικοὶ αἰγοβοσκοὶ, καὶ χοιροβοσκοὶ
ἀνέβαινον βόσκοντες τὰ ζῶά τας εἰς τὰ βενά,
ὅπερ τῶν σήμερον εἶναι τὸ Σῆλι, καὶ ἡ Γκιά-
φα. Ὁ πόπος ἐκεῖ τότε ἦτον ὄχι μόνον δύσ-
βατος, ἀλλὰ καὶ δασώδης. Διὸ δρέσκοντο καὶ
πολλοὶ χοῖροι ἀγριοί, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ φυ-
σικόν τας ἐκαμνον κοιλάματα εἰς τῶν γλῶν μὲν
τὴν προβοσκίδα τας, ἦγαν μεσῆδά τας. Ἡ γῆ
ἔσα κόκκινη καὶ σιληρὰ ἐβασούσεν εἰς αὐτά
τὰ

